

og Passiverne 386 300 000 Kr. Trækker vi atter Passiverne fra Aktiverne, faar vi pr. 31. Marts 1914 en samlet Formue paa 460 394 000 Kr. Det vil af Sammenligningen mellem disse to Formueregnskaber ses, at vor Gæld er steget mægtigt, nemlig fra godt 386 Millioner til over 952 Millioner, men samtidig er Aktiverne steget endnu mere, saaledes at der her i Danmark har været en Formuefremgang i den Periode paa over 13 Mill. Kr. Det er selvfølgelig ikke noget stort Beløb, Danmark er blevet rigere i denne Periode, men alle maa huske, at det har været en meget vanskelig og dyr Periode, vi har gennemlevet. Her kan i alle Tilfælde ikke være Tale om, at vi staar overfor ruinerede Statsfinanser. Og gaar vi til en Undersøgelse af, hvorledes de enkelte Skatteydere har haft det under det radikale Styre, saa har vi kun eet Sted, hvor vi kan undersøge det, og det er ved at gaa til Skatteligningen og se, hvorledes Bevægelsen har været dér. Den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Jensen (Klejs), omtalte det i Gaar og paaviste, hvorledes baade Formuerne og Indtægterne har været jævnt stigende under hele Krigsperioden. Jeg skal ikke gentage disse Tal, men vil dog gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at for Skatteaaret 1914—15 var den samlede Indtægt her i Danmark 910 Mill. Kr.; i 1919—20 var den steget til 2 458 000 000 Kr. Formuen er i den samme Periode steget fra 5 104 000 000 Kr. til 9 640 000 000 Kr. Det er jo en mægtig Stigning. Vi har ikke den sidste Skatteopgørelse bearbejdet statistisk endnu, men der er slet ikke Tvivl om, at ogsaa den sidste Opgørelse vil vise Fremgang. Jeg vil gerne have Lov til som Protest imod den Kritik, der er ført mod det radikale Venstres økonomiske Styre, at sige, at saaledes har Ministeriet Neergaard overtaget Statens og de enkelte Skatteydere's Finanser i Foraaret 1920, og jeg vil føje til: Aflever begge Dele i samme Stand, og den højtærede Finansminister vil fortjene mere Ros for sit Finansstyre, end hans Forgænger har faaet Dadel — og det vil ikke sige saa lidt.

Blandt de almindelige Bemærkninger, som den højtærede Finansminister fremkom med ved Forelæggelsen af Forslagene, skal jeg kun sige noget om en enkelt. Det fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser, at han mente, at de enkelte Skatteydere vilde føle disse Skatter mere lempelige end de foregaaende, til Trods for, at det er et meget stort Beløb, der kræves. Det er vel nok rigtigt, naar vi staar overfor Skatteydere med de meget store Formuer, fordi de faar

Lov til at fradrage de Skatter, de betalte i forrige Aar; men i al Almindelighed vil jeg paastaa, at de Skatter, der vil blive paalagt efter disse Love, vil føles langt haardere, end Skatterne nogen Sinde før har været følte her i Landet, fordi vi utvivlsomt staar ved Begyndelsen af en Nedgangsperiode, saa at Indtægterne vil dale i den Periode, hvor Skatterne skal betales. Hvis vi tager en enkelt Gruppe af Samfundsborgere som Tjenestemændene, saa har de ganske vist nu faaet større Indtægt, fordi Dyrtidstillæget er steget. Men vi maa vel huske paa, at det Beløb, hvormed Dyrtidstillæget er steget, ikke er fuldt Vederlag for den virkelige Stigning af Dyrtiden; Tjenestemændene har kun faaet Halvdelen af de forøgede Dyrtidsudgifter godtgjort. Selv om deres Indtægter er blevet større, er de altsaa alligevel blevet daarligere stillet økonomisk. Og det vil ganske sikker gaa paa samme Maade med andre Samfundsklasser. Jeg tror da, at netop disse Skatter vil føles meget haardt, og derfor er det min Mening, at vi ikke skal piske haardere med Skorpioner, end det er strengt nødvendigt.

Om de foreslaaede Ændringer i Forhold til de nuværende Skattelove og om de Love, der ikke foreslaas fornyet, skal jeg gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal først omtale Ejendomsskylden. Den ekstraordinære Skat paa Ejendomme af 0,9 p. m. vil falde bort, saa vi kommer tilbage til de oprindelige 1,1 p. m. Jeg kan fuldstændig tiltræde dette. Jeg mener, at det er rigtigt, at vi kommer tilbage til det oprindelige Grundlag. Vi maa ogsaa huske paa, at Forudsætningerne for den meget høje Ejendomsskyld, de 2 p. m., som har været gældende i indværende Skatteaar, ikke længere er til Stede, efter at vi har faaet Omvurderingen. For øvrigt maa mit Parti beklage, at vi endnu har noget tilbage af den Skat, der kaldes Ejendomsskyld, eller rettere sagt, mit Parti maa beklage, at den højtærede Finansminister ikke har søgt at faa ogsaa den sidste Del af denne Skat fjernet ved at foreslaa en Grundværdiskat til Afløsning af Ejendomsskylden. Vi vil ikke kunne slaa os til Ro med, at Ejendomsskylden nu nedsættes til den tidligere Procent, men maa forbeholde os vor Ret til at arbejde videre paa at faa ogsaa den sidste Del af Ejendomsskylden fjernet og erstattet med en Grundskyld.

Jeg skal dernæst udtale et Par Ord om Afgiften af Motorkøretøjer. Loven derom foreslaas kun fornyet for 3 Maaneder, idet det er Ministeriets Mening, at denne Afgift i Fremtiden skal gaa til Amts- og Sogne-